

Κατά την αναιρεσίευσα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του τις διαπιστώσεις που προκύπτουν από τον φάκελο της υπόθεσης σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά που αφορούσαν την πρόοδο των ελέγχων, καθόσον δεν έλαβε υπόψη του την πραγματική ποσοτική (το όριο που είχε συμφωνηθεί με την Επιτροπή) και ποιοτική εξέλιξη των ελέγχων πρώτου και δεύτερου βαθμού, η οποία είχε διαπιστωθεί κατά τη διάρκεια του 2009.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε, κατά την αναιρεσίευσα, τα μη αμφισβητούμενα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που προκύπτουν από τον φάκελο της υπόθεσης και παρέβη τα προπαρατεθέντα άρθρα, καθόσον έκρινε δικαιολογημένη την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης της Επιτροπής για τον λόγο ότι οι ιταλικές αρχές δεν είχαν αποδείξει τις προόδους της αρμόδιας για τις πληρωμές αρχής.

Τρίτος λόγος αναιρέσης: παράβαση του άρθρου 39, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και του άρθρου 39, παράγραφος 3, του κανονισμού 1260/1999, καθώς και του άρθρου 10 του κανονισμού 438/2001, παραβίαση των αρχών που διέπουν το βάρος απόδειξης ανακρίβεια των διαπιστώσεων ως προς τα πραγματικά περιστατικά, αν ληφθούν υπόψη τα πραγματικά περιστατικά που περιγράφονται στο φάκελο της υπόθεσης που υποβλήθηκε στο Γενικό Δικαστήριο, και παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Κατά την αναιρεσίευσα, η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου βασίζεται σε τελείως αφηρημένη αναπαράσταση της πραγματικής κατάστασης σχετικά με την πρόοδο και την κατανομή των ελέγχων δεύτερου βαθμού. Το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να ακυρώσει το μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης της Επιτροπής που περιέχει την ανάλυση της Επιτροπής σχετικά με τους ελέγχους δεύτερου βαθμού και την αναξιοπιστία τους, η οποία δεν στηριζόταν σε κανένα βάσιμο αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με την ύπαρξη και την υπόσταση ενός πραγματικού κινδύνου για το ΕΤΠΑ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 438/2001 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2001, για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών Ταμείων (ΕΕ L 63, σ. 21).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις
11 Ιουνίου 2014 — CM Eurologistik GmbH κατά Hauptzollamt Duisburg**

(Υπόθεση C-283/14)

(2014/C 315/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: CM Eurologistik GmbH

Καθού: Hauptzollamt Duisburg

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι έγκυρος ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 158/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την εκ νέου επιβολή προσωρινού δασμού αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (¹);

(¹) ΕΕ L 49, σ. 29.